

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput XXXII

urn:nbn:de:bsz:31-97032

Gillius Bufo ex suo crematus regeneratur cinere. At in Dariene, novi orbis provincia, ex guttis mancipiorum dextra cadentibus, dum irrigant pavimenta, illico gignitur. *Martyr* eas in pulices ætate convertit. Causam aëri crænofo ac fœtido adscribit. Si bacillo sæpius verberetur, inflato corpore, virtus primo è clunibus exprimit, lacteis dein quibusdam guttis sudat. *Salviâ* delectantur, eandemque inficiunt. Hinc periculum, duorum amantium sicmatum morte. Cum enim givias foliis ejus sibi invicem confricarent, subito extincti sunt, sub effossâ luridus bufo inventus. *Mirald. Memorab. Cent. 1. Aphoris. 1.* Similem historiam *Paraus* libro de Venenis cap. 24. recenset. *Fridericus* Dux Saxonix ad sanguinem sistendum veru ligneo transfixum, & in umbra arefactum, involutum syndone, manu tenendum dedit, donec intra incalcesceret. *Rationem* *Gesnerus* in hortorem conjicit. *Borax* species est bufonis, fuscî coloris & maximè, ita ut cubitalis efficiatur magnitudinis in terris calidis: & solet aliquando partum suum in dorso gestare. In hujus fronte lapis invenitur. Incerdum est albus, interdum fuscus, qui probatur, si in medio citrinam obtinet guttam. Aliqui os tantum esse dicunt: aliqui ex vitcosa illa spuma nasci, quam bufones verno tempore congregati efflant in caput alienjus eximii. *Gesner. l. 2. de Oviparis*, ut lapidem esse credat, persuaderi non potest. De Ranis qui plura voluerit *Libavii Batrachiorum* libros legat, inveniet.

CAPUT XXXII. DE RANGIFERO & RHINOCEROTE.

Rangiferum profert septentrio, Norvegia præsertim ac Suecia, cervi specie, corpore tamen majore & insigni robore. Tres illi cornuum in capite ordines, ita ut in singulis bina sint, & virgulis circumpositum videatur caput. Ex his duo majora ceteris: perfectionem,

nem, ubi attingere, cubitorum quinque attingunt mensuram, viginti & quinque conspicui ramis. *Albertus.* Mulgentur, & triginta milliarum uno emetiuntur die. *Olaus.* *Rhinoceros* Elephanto est par magnitudine animal, unico in nate cornu, hinc nomen. Hoc vero modice inflexum tantum acuminis, ut ferrum & saxa penetret. *Alian.* Pellis ei prædensa crustis compacta squammatim, colore & figura testitudinis dixeris testam, tam firma, ut ægre cedat jaculo. Hostis est Elephanti. His contra pugnaturus saxis cornu acuit, mox cuspidato Elephanti crura toto rictu subiens, alvum, quæ mollior, petit, discerpitque eandem. Exemplum qui voluerit, *Camerarium* in *subcisvii* horis consulat.

CAPUT XXXIII.

DE SERPENTIBUS VARIIS.

IN Provincia Carajam, Tartariæ regi subiecta, decem passuum in longitudine sunt serpentes, decem crassi palmos. Prioribus aliqui carent pedibus, unguis horum instructi loco. Oculos tam grandes habent, ut duorum panum quantitatem adæquent. Mire in medendo pollent. A rabido enim cane admosus, si vel unius denarii pondere inde biberit statim sanatur. Et mulier in partu laborans, si quantulumcunque inde gustaverit, mox partu exoneratur. *Paul. Venetus.* Americus Vesputius vidit apud Indos quosdam qui in cibum cedebant. Capreolorum illis erat magnitudo, longitudine sesquibrachium æquabant, pedes longi, fortibus armati unguis, discolor pellis, serpentis rostrum. A navibus ad extremam caudam seta quadam per tergum sic protendebatur, ut animalia veros serpentes autumaret. Similes Calecutum habet, aporum magnitudine, vastiori etiam aliquanto capite, pedum quatuor, veneno nullo, morsu noxio. *Ludov. Rom. in Navig.* His non dissimiles, in occidentalis Indiæ insula Hispaniola, Hivana vocant. Dorsum spinoso, capite cristato, aphoni, quatuor pedi-